

saada ja ära lõppetada; aga hobune komistaas, üppates ühe mäe pealt teise peale ja kulkus nönda rängaste mägede kesk kohta, nii et jalad sügavasse maa sisse wanjuvad ja ka hobuse kõht lõhki läks. Täis viha seisis suur soamees oma tru hobuse keha juures ja needis seda kohta nende sõnadega ära: „Jää sooks ja pori ehl mäda paisgaks tunni maailma otsani ja ole kõnnade elu asemeks. Inimene põgenegu sinust ja põõrgu oma silmad ära sinust näutumast.” Mäe juurest alla nähakse veel nüüd seda joopa ja pori kohta, mis Kalevipoega hobuse lõhki läinud kõhusid töösitud, ja seal lähedal neli kaevandust, mis ta hobuse nelja jala jälelt tulnud on.

III.

Kui Kalevipoeg tük aega nüüdse Kadrina kihelkonnas elanud, ja kui ennaast selle rahva üle vihastand oli, tahtis ta seda maad ära ristküda ja kündis selle pärast pöllu maad oma juure hobusega ümber, needis ja tegi seda sooks. Siis laskis ta oma hoost rohu peale sööma ja sidus esimised jalad finni, et ta mite ära ei jookse ja heitis kesk-hommiku sööma peale puhlama. Ta hobu sai selle aea sees huntidest kohutud ja taga-aetud ja jooksis ära; wautas aga iga hüppa-

misega kannitset jalad maa sisse, misest see mäekinfude rida Siimona kihelkonnas töösitud. Viimaks sai hobu huntidest finni wöetud ja ära murtud. Veri woolas maa peal laugele laiale ja andis selle maa kohale „Lainvere” nime. See maa on aga seit hobuse werest seeford nönda rannitud saanud, et see veel nüüdki ilma sõniku rannuta kõige paremat heina saaki annab. Siimonaas peab Lainvere kõrvvas veel üks „Kobsu” mägi olema, kus Kalevipoega hobuse kops olla maha jäänud.

IV.

Kalevipoeg oli siis Kolwa föde ääre tagasi tulnud, kus üks tüük harimata maad seisid. Tema vägi oli raud-riide meeste läbi ära rikkutud ja ta elas siin kaladest ja wählkidest ja püüdis neid. Siis tulivad tema juure kollm raud-riide meest ja kutsujivad teda välja — nende alla heitma. Tema aga andis neile ühe teotava wastuse; wöttis ežimise finni ja keerutas teda ümber pää, ja seit töüs üks wuhisemine, nönda kui fotkas läbi tuule lendab, ja siis tampis teda tunni riununi maa sisse. Ja teist keerutas ta ümber ringi ja seit sündis kohisemine, nönda kui torn mäonna lativadega mängib; seda tampis ta koonust saadik maa sisse. Selle peale keerutas ta